

Jeg vil ligeledes tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister vedrørende den stærke Polakimport. Det er jo mange, mange Tusinde Mennesker, der hvert Aar drage herop fra Tyskland, maaske ikke alene fra Polen, men i det hele taget fra de Lande, der bebos af den slaviske Befolkning. De vide jo mange Gange slet ikke, hvad de gaa ind til, og jeg anser det for meget uheldigt, at de ofte staa hjælpeløse og næsten retsløse her i Landet. De kende ikke vort Sprog eller vort Lands Love eller i det hele taget meget til Livet her, og her i Landet findes der jo kun meget faa Folk, der tale de slaviske Sprog. Det er derfor meget vanskeligt at komme dem til Hjælp. Sagen var fremme her i Fjor ved Finanslovsbehandlingen, og vi havde et Samraad derom i Finansudvalget. Det, jeg nu kunde ønske, var, at der blev oprettet et Arbejdsinspektorat vedrørende disse Polakker, saaledes at vi herhjemme kunde yde dem den Hjælp, de saa ofte trænge til, men som de nu kun saa vanskeligt, for ikke at sige umuligt, kunne faa. Jeg vil paa ingen Maade sige, at jeg ønsker, at det skulde forbydes at indføre Polakker her til Danmark, thi et saadant Forbud fra Danmarks Side vilde jo kunne medføre Repressalier fra andre Landes Side, der kunde genere danske Arbejdere, saa at de ikke frit kunde bevæge sig og drage hen, hvor de ville, for at søge deres Erhverv. Men jeg kunde derimod ønske, at der ikke maatte indføres kontraktbundne Arbejdere her til Landet. Skal der afsluttes Arbejdskontrakter, forekommer det mig rigtigt, de afsluttes paa selve Arbejdsstedet, naar de Folk komme derhen, hvor de skulle udove deres Gerning. Sluttes en Arbejder Kontrakt i sit eget Land, sluttes han i Virkeligheden Kontrakt om Forhold, som han slet ikke kender. Derfor se vi disse mange misfornøjede, der komme hertil og blive skuffede over den Behandling, de faa, flygte og hentes tilbage af Politiet. Der foregaar i det hele Ting, som jeg synes ere alt andet end tiltalende og heldige. Jeg kan henvise til, at i de Forenede Stater i Nordamerika har man flere Steder Bestemmelser, hvori det ligefrem forbydes, at kontraktbundne Arbejdere indføres i den paagældende Stat, og jeg vilde da gerne, at ogsaa det Spørgsmaal kunde blive taget op foruden Spørgsmaalet om Arbejdsinspektoratet.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger vedrørende § 18: Landbrugsministeriets Budget. Man vil

der have lagt Mærke til, at Bevillingen til Husmandsforeningerne i Aar helt er gaaet ud af Finansloven. Det tidligere Tilskud til dem paa 8,000 Kr. blev i Fjor forhøjet med 6,300 Kr., og samtlige disse 14,300 Kr. ere nu gaaede ud. Det oplyses i Anmærkningerne, at Grunden dertil er, at der af Landbrugsministeriet er nedsat en Kommission, bestaaende af de landøkonomiske Fællesforeninger og delegerede fra Husmandsforeningerne, for at fremkomme med Forslag om disse Bevillinger. Vi ville, haaber jeg, derfor kunne vente under Finanslovens Gang at høre fra dette Udvalg, og at der vil blive fremsat Forslag fra Ministeren om, hvorledes man fremtidig tænker sig den Sag ordnet. Jeg vil paa dette Tidspunkt udtale, at jeg vilde ønske, der kunde komme en helt anden Ordning af hele dette Forhold. Disse Bevillinger have jo givet Anledning til megen Strid og Diskussion i denne Sal, og ikke alene have de vakt stærkt Røre her, men indenfor selve Husmændenes Kreds, hvor man har følt sig meget misfornøjet med hele den Maade, hvorpaa disse Understøttelser gives. Man har været misfornøjet med, at de allerfleste Penge have været givne til Landboforeningerne, saaledes at disse blive en Slags Formyndere for Husmandsforeningerne. Husmændene kræve — det have de gjort paa deres Sendemandsmøde, Generalforsamlinger og andre Møder —, at de nu ville være myndige og selv have Lov til at raade over de Summer, der gives til Husmandsbrugets Fremhjælp. Jeg vil derfor haabe, at Resultatet af dette Udvalgs Overvejelser maa blive en Ordning, som først og fremmest Husmændene kunne blive tilfredse med.

Med det samme vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister angaaende den Forhøjelse, Husmandsbevillingerne fik i Fjor af 6,300 Kr. Jeg har set, at blandt andet de fynske Husmandsforeninger, som havde haabet at faa deres Part af denne Forhøjelse, have følt sig meget skuffede ved ikke at have faaet noget heraf. De have faaet det Tilskud, de fik tidligere, altsaa deres Part af de tidligere bevilgede 8,000 Kr. — jeg tror, det blev 700 Kr. —, men de havde ogsaa ventet at faa en Andel af de sidst bevilgede 6,300 Kr., og jeg tror, det var Forudsætningen fra alle Sider, da denne Bevilling blev given i Fjor, at det var Penge, der ikke skulde være en Skueret paa Finansloven, men virkelig skulde ud til Husmandsforeningerne. Jeg vil nu spørge den højtærede Landbrugsminister, hvad Grun-